

Değerli *Hayrullah,*

4-5 Kasım 1989 günleri toplanan TBKP Fransa Bölge Konferansımız, özellikle Paris ve çevresi örgütlenmesine karar veremediği için yeni bir yönetim seçmeden sonuçlanmıştı. Avrupa Konferansımız ve yıl sonu tatilleri nedeniyle de Konferansın yeniden toplanması gecikti.

Bu arada, Paris ve bölgesinde ne yapılacağı konusunu tartışmak üzere Paris'te iki toplantı yaptık. Bu toplantılarda yeni öneri ve görüşler ortaya atıldı. Sonuçta, yalnızca Paris ve çevresi ile sınırlı olmayan fakat tüm Fransa'yı kapsayan kimi görüş ve önerileri üç ayrı komisyon üç ayrı belgede ele aldı. Parti yaşamı, Dayanışma Çalışmaları ve Göçmenlikle ilgili bu belgeler ilişiktir. Açıktır ki buradaki görüş ve öneriler belgeleri hazırlayan yoldaşlara aittir.

Bu durumda Konferansımız yalnızca yeni bir Yönetim seçmekle yetinmeyip, 1-geçen Konferansta alınan kararlar; 2-Avrupa Konferansı kararları; ve 3-ilişikteki belgeleri göz önüne alarak son sözünü söyleyecektir. En önemlisi de alacağı kararları yaşama geçirecek örgütlenmeyi kararlaştıracak ve yeni Yönetimini seçecektir.

Delayısıyla bütün yoldaşların bu Konferans'a katılmaları bir zorunluk ve görev olmaktadır.

Şimdiden sonsuz başarılar, yoldaşça selamlar. 31 Ocak 1990 T.E.F.

Bölge Komitesi adına

M. Torun

— TBKP Fransa Bölge Konferansı —

10-11 Şubat 1990 günleri

Bourse du Travail

11, R. Génin

93200 St. Denis adresinde toplanacak,

Métro: Porte de Paris

İlk oturum 10 şubat Cumartesi saat 13.00'te başlayacaktır.

Not: Bu çağrı yalnızca üyelere gönderilmiştir.

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ

FRANSA BÖLGE KONFERANSI

4-5 KASIM 1989

St DENIS

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

İçindekiler	Sayfa
A-GİRİŞ	2
B-II-ÖRGÜT İŞLERİ	4
III-DAYANIŞMA-İŞBİRLİĞİ.	7
IV-TERCÜME İŞLERİ	9
V-KÜLTÜR-BASIN-ARAŞTIRMA.	9
VI-GÜNLEMELER VE L'HUMA.	9
VII-GÖÇMENLİK	9
VIII-GEÇİCİ KAMPANYALAR.	10
C-KİMİ SORUNLAR	11
D-KİMİ TEMEL DÜŞÜNCELER.	13
E-SON SÖZ.	15

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

A- GİRİŞ

18 Nisan 1989'da aldığımız bilgilere göre, Federal Almanya örgütümü-
ün isteği üzerine ve politik faaliyetlerimizin yoğunluğu nedeniyle,
bu konferansı bir kaç aylık bir gecikmeyle topluyoruz. Konferansımı-
zın ekim ayı sonuna kadar yapılması, tüm üyelerin, sempatanların,
ve Bölge Komitemizin uygun göreceği Türkiyeli sol örgütlerin de çağ-
rılması öngörülmüştü.

23 Eylül 1989 günü toplanan Bölge Komitemiz, sol örgütlerin çağrılma-
sını uygun görmedi ve Konferansımızın 4-5 Kasım 1989 günleri toplan-
masını kararlaştırdı. Gene, zorunlu olmadığı halde, yeni bir Bölge
Komitesi seçilmesini de uygun gördü.

Bildiğiniz gibi, bu yılın 11-12 Şubat günleri ilk bölümünü, 25 Mart
günü ikinci bölümünü gerçekleştiren TBKP Fransa Bölge Konferansımız
beş kişiden oluşan Bölge Komitemizi seçmişti.

Komite üyelerinin herbiri çok ayrı ortam ve alanlardan gelmişlerdi,
farklı deneyimlere sahip, farklı duyarlılıkta insanlardı. Daha önce,
hiçbir parti örgütünde birlikte çalışmamışlardı. Hepimiz'de çalışı-
yorduk. Geçmişte olanın aksine hiç birimiz parti işçisi, yani profes-
yonel değildik. Öte yandan, partimizin içinde bulunduğu çok önemli ve
o ölçüde de kritik bir geçiş, bir dönüşüm döneminde görev aldık.
Bu dönem aynı zamanda da bir belirsizlik ve bir bilinmezlik dönemi-
dir. Çünkü yeni olan henüz yerleşmemiştir. Yeninin tüm ölçüleri açık-
lığa kavuşmamış, herkes tarafından özümsememiştir. Bu saydıklarım
Komitemiz için olumsuz yanlardır, eksikliklerdir.

Ama Komitemiz düşünen bir komite, herşeyi tartışma konusu yapabilen
bir komitedir. Bu da son derece olumlu bir yandır.

Komitemiz konusunda başka olumsuzluk ve eksiklik te vardır?

- -ne maddi olanak, ne yer, ne malzeme devralmamıştır;
- -hiç bir örgütlenme ve parti çalışması önerisi yada tasarısı
devralmamıştır;
- -etkinlikler, biçimleri vb. konularda hiç bir görüş devralmamıştır;

- Türkiye'li bir kaç sol örgütle ilişki dışında, hiçbir ilişki devralmamıştır.Kimi Fransız kurumları ile ilişkiler burada önemlidir;
- Paris'te, Strasbourg'ta, Mulhouse'da var olan sorunlarla birlikte, sadece bir isim listesi devralmıştır.Üstelik bu listede bilinmediği,tanınmadığı söylenen bir çok ismi açıklığa kavuşturmak bize düşmüştür.

Geçen Konferansımızda,

- "açık,dürüst ve doğru" davranmaya;
- insanlarımız arasında hiç bir ayırım ve öncelik gözetmeksizin onları en kısa zamanda ve aynı anda bilgilendirmeye;
- alacağımız kararlarda onların düşüncelerine başvurmaya;
- farklı yerlerde,ayrı zamanlarda ve farklı insanlar önünde hep aynı dili kullanmaya;
- hiç kimseye emir vermeyeceğimize,ancak yapılacakları sergileyip,insanlarımızı sorumluluklarıyla karşı karşıya bırakarak,onların gönüllü bir şekilde görev ve sorumluluk yüklenmeleri yoluna gideceğimize söz vererek görev almak istedik.

Bu tavrımızı onaylayan Konferansımız bize görev verdi.

Açıkça söylemek gerekiyor: biz sözümüzü tuttuk. Ama, 'başarılı olduk mu?' sorusuna aynı açıklıkla 'evet' diyemiyoruz. Başarılı olmanın ölçüsü bizce, düşündüklerimizi, öngördüklerimizi hayata geçirmektir. Başarısızlığımız buradadır. Aldıkları özgün sorumluluklar konusunda komite üyelerine tek tek sorular yöneltilmelidir. Şurasını da unutmamak gerekir ki pratikte herşey, hemen hemen herşey militanların tavrına,tutumuna bağlıdır.

11 Şubat'tan bu yana geçen dönemi sağlıklı değerlendirebilmek, önümüzdeki dönem için gereken dersleri çıkarabilmek ve yeni Komiteyi özenle seçebilmek için bunların göz önünde tutulmasında yarar vardır.

B. II-ÖRGÜT İŞLERİ

'Nasıl bir faaliyet?', 'Hangi alanlarda çalışma?' konularını her zaman dikkat merkezimize aldık. Bu alanda kolayca terkedilemeyecek bir düşünce ortaya koyduk. Eskiden olduğu gibi, kalıplaşmış olan dört alan ve dört sorumlu anlayışından öncelikle vazgeçtik. Ortaya işlevsel bir yapılanma örnekçesi çıktı.

II-1- ÖRGÜT-ÖRGÜTLENME-ÜYELER

Bu alanın önemi açıktır. Burada taşra örgütlerimizle, Paris ve Bölgesi örgütümüzü ayrı ele almak gerekir. Öyle de yaptık. Örgütsel alanda temel yaklaşım, bir bütün olarak yalnızca Fransa örgütümüzün değil, fakat aynı zamanda tek tek taşra örgütlerimizin de, daha başka parti birimlerimizin de, kendi sorumluluklarını bilen, kendi sorunlarını kendileri çözen, temel politikamızdan ve programımızdan hareket ederek, kendi programını yapan ve uygulayan, bir cümleyle özgün kişiliği olan birer örgüt olmalarıdır.

Taşra örgütlerimizi sığılıktan kurtarmak amacıyla, bir yandan onların çalışmalarını aksatan sorunların çözüm yollarını önerirken, öte yandan onları işlerliğe kavuşturmak için yeni üye alımına gittik. Böylece, Paris'ten 2, Lyon'dan 3, Mulhouse'dan 1 yoldaş aramıza katıldılar. Şu anda üye olmak için kapımızı çalan çok yakın dostlarımız vardır, beklemektedirler.

Paris ve Bölgesinde, parti çalışmalarının çeşitlendirilmesini; insan gerçeğimizi; görev alanları ile iş ve ilgi alanlarının üst-üste çakışması gereğini; böylece birbirinden kopuk hayatlara bir son verme ;ve gönüllü, istekli bir parti çalışmasını sağlama gereğini göz önüne alarak, yeni işlevsel örgütlenme ve yapılanmayı öngördük. Yaptığımız taslağı gerek üye toplantılarımızda, gerekse mektupla yoldaşların bilgisine sunduk, görüşlerini istedik. Gördük ki onaltı yoldaşımız hiçbir alanda görev ve sorumluluk alma isteğinde bulunmadı. Oysa, yapılanma önerimize hiçbir yoldaş karşı çıkmamıştı.

ParisBölgesi için bu işlevsel yapıyı korumakla birlikte, yerel temele dayalı bir başka yapılanmaya da gitmeyi düşündük. Bu konuda bir karar tasarısı olacaktır. Paris ve Bölgesi en az iki ayrı yerel yapıya sahip olabilir diye düşünüyoruz. Artık, üye kalıp kalmayacağımıza tek tek karar vermemiz gerektiği gibi, nasıl bir parti örgütü ve yapılanma sorusuna da açık ve kesin bir karar vermeliyiz.

Paris'ten iki yoldaşımız Türkiye'ye kesin dönüş yaptı. Üç yoldaşımızın merkezi görev ve sorumlulukları var. İki yoldaşımızın ise ayrıcalıklı değil ama özel diyebileceğimiz durumları var.

Üyelerimiz:

	Erkek	Kadın	Toplam	Yeni
Paris	37	8	45	2
Strasbourg	11	1	12	-
Mulhouse	4	-	4	2
Lyon	4	-	4	3
Haguenau	3	-	3	-
Le Mans	1	1	2	-
St Avold	1	-	1	-
Toplam	60	10	70	7

Paris'te, çağrılı olduklar halde hiç bir parti toplantısına katılmayan yoldaşlarımız vardır. Oysa taşrada olduğu gibi Paris'te son derece özverili yoldaşlarımız ve yakın dostlarımız vardır. Burada, Naim Gemrik, Atilla Cantekin yoldaşlara, L'Humanité Şenliğindeki katkıları nedeniyle Bekir Demirtaş ve Sabri Mert dostlarımıza teşekkür etmek isterim. Taşradaki yoldaşlarla ilgili olarak, bunu kendi sorumlularına bırakmak isterim.

II-2. AYRILANLAR

Bildiğiniz gibi, geçtiğimiz dönemde alınmış olan bir parti kararı uyarınca, şu yada bu nedenle partiden ayrılmış, yada parti çalışmalarından ayrı kalmış yoldaşlarla yeniden bağlar kurmamız söz konusu idi. Bu çerçevede Paris'ten üç yoldaşla ilişkilerimiz var. Hepsi de konferansımıza çağrılıydılar. Kendilerini sürekli olarak bilgilendirdik. Bu alandaki çalışmalar henüz son bulmamıştır.

II-3. PARTİ İÇİ EĞİTİM

Genelde dünya işçi ve komünist hareketinin ve özelde de bizim, herşeyi yeniden düşünmemiz gerektiği bir dönemde parti içi eğitimin ne derece önemli olduğunu, ideolojik yenilenmenin önemini vurgulamanın gereği var mıdır, bilemiyorum. Ama şunu hepimiz biliyoruz? Bölge Komitemiz, üyelerimize ve yakınlarımıza yönelik, 40 kişilik bir eğitimi öngörmüştü. Gerekli maddi kaynağı, bir haftalık yemek ve yatma olanağını hazırlamıştı. Merkez Komitemizce de eğitimin içeriği belirlenmiş ve konferansçılar görevlendirmişti. Eğitimin 9-15 Temmuz 1989 günleri yapılacağı aylar öncesinden, yazılı ve sözlü, tüm yoldaşlara duyurulmuştu. Ama sonuçta eğitime istekli ancak dokuz kişi bulabildik. Dolayısıyla iptal etmek zorunda kaldık. Eğitim isteğinin

pek çok yoldaş tarafından dile getirilmesine karşın böyle bir soncun doğması, açık yüreklilikle söylemem gerekirse beni son derece etkilemiştir.

Bu sonucun nedenini anlamak güçtür. Bundan böyle ayrı ayrı yerlerde, daha az sayıda insana yönelik, hafta sonları bir yada iki günlük seminerler, bir yada en çok iki konuyu işleyen konferanslar bir çözüm yolu olabilir. Ayrıca Fransız konferansçılar da kimi konuları anlatabilir.

II-4. MALİ DURUM VE AIDATLAR

Mali durumumuzun ne olduğunu ilgili komisyonun çalışmasından sonra göreceğiz. Kurumlaşmamız açısından mali ve maddi gücün ne denli önemli olduğu bilinen bir konudur. Oysa düzenli aidat ödeyenlerimizin sayısı oldukça düşüktür. Öyle ki ilk üç ay parti giderlerimizi kişisel olanaklarımızla karşıladık.

Mali olanak sağlamak amacıyla bir ara bir yoldaşımız görev yüklendi ise de sonradan vazgeçti. Kaynak bulma konusuna ileride değineceğim.

Aidat toplama konusunda çok ileri bir adım attık. Kurduğumuz bir dernek için banka hesabı açtık. Bu hesaba, doğrudan ödeme yoluyla, çek yada posta havalesi yolluyarak aidat ve bağış yatırılabilir. Bu yöntemin en kolay, en açık bir yöntem olduğu tartışma götürmez. Partiye gelen gelirleri ve yapılan harcamaları da denetlemenin en sağlam ve sorunsuz yolu gene budur.

Ayrıca taşra örgütlerimize de birer banka hesabı açıp bağış gelirlerini buraya yatırmalarını, parti harcamalarını bu hesap üzerinden yapmalarını önerdik. Sanırım Lyon ve Strasbourg bunu gerçekleştirdi. Böylesi bir girişim bu örgütlerimizin özerk birer örgüt olmaları için atılması gereken ilk adımlardan birisidir.

Aidat miktarının, aylık gelirin % 3'ü olmasını pek çok yoldaşımız yüksek bulmaktadır. Konferansımız bu konularda görüş belirlemelidir.

II-5. YAYIN DAĞITIMI

Bu konuda temel yaklaşımımız, parti yayınlarına tüm yoldaşların abone olmaları, abone bulmaları, Türkçe yayın satan kitapçıların da doğrudan getirtmesinin sağlanması, öte yandan her örgütümüzün kendi bölgesinde de bu yola gitmesi şeklindedir. Adımlar'a tüm Fransa'dan abone sayısının ancak 108 olduğunu göz önüne alırsak daha yapılacak çok işimiz olduğu ortaya çıkar. Üstelik Yeni Açılım'a, Dünya'ya Bakış'a ve Yeni Yol'a kaç tane abonemiz olduğunu bilmiyoruz.

Elbette abone olma ve abone bulma işi yayınların militan satışının olmamasını engellemez. Ama Paris'te böylesi bir militan satışı yaptığımızı söyleyemeyiz.

III. DAYANIŞMA-İŞBİRLİĞİ-İLİŞKİLER

Şurası unutulmamalıdır ki hiçbir örgüt tek başına bir varlık değildir. Örgütü örgüt yapan onun yalnızca üyeleri, işleyişi ve iç işleri değildir. Aynı zamanda onun çevresi ile olan ilişkileridir, kurduğu ilişkiler ağıdır. Bu ağ kişiler, kurumlar ve örgütler düzeyinde olduğu gibi ülke içi ve ülke dışı ölçekte te böyledir. Hele günümüzde bu son derece önemlidir. Şu halde bu alan için gereken ilgiyi göstermek, yeterli çabayı harcamak görev olmanın da ötesindedir.

III-1. TÜRKİYE İLE DAYANIŞMA

Türkiye ile dayanışmanın odağında bugün Kutlu-Sargın davası çerçevesindeki dayanışma yer almaktadır. Bu alandaki faaliyet Tuquie-Liberté komitesi'nin faaliyeti ile sınırlıdır. Bu çalışma zorunludur ama yeterli değildir. Turquie-Liberté çalışmalarına 'Barış ve İnsan Hakları' çalışmalarını da katmak gerekir. Bu çalışmaların bizim kendi yoldaşlarımızca yapılanlarını birleştirme çabası gösterdik. Ama bizim dışımızdaki sol örgütlerin Türkiye'de insan hakları ihlalleriyle ilgili olarak yaptıkları çalışmaları da birlikteliğe dönüştürmek, bütünleştirmek gerekir. Konferansımız bu konuda irade belirlemelidir.

'Turquie-Liberté'nin çalışmalarından, bu alanda çalışan yoldaşların söz etmeleri konferansımıza katkı olacaktır.

III-2. FRANSA'DAKİ TÜRKİYELİ ÖRGÜTLERLE İLİŞKİLER

Fransa'daki Türkiye'li sol örgütlerle ilişkilerimiz hemen hemen hiç yok dersem abartmış olmam sanırım. Oysa karşılıklı saygıya, güvene ve eşitliğe dayanan yoldaşlık ilişkileri yalnızca Fransa'daki kimi ortak sorunların çözülmesi konusunda değil fakat aynı zamanda uğrunda savaştığımız sosyalist topluma varmada, bu toplumu kurmada, gene daha bu günden 'demokratik, çağdaş, yığınsal komünist partisini' kurmada da can alıcı önemdedir. Bu alanda bizi engelleyen genel olarak Türkiye solunun bizim yeni çizgimize, ülkeye dönüş kararımıza karşı çıkması, bizi 'teslim olmakla', 'Özal hükümeti ile anlaşmakla' ve hatta 'ihânetle' suçlaması yada geçmişten miras güvensizlik değildir yalnızca. Aynı zamanda, bizim de kendi politikamızı, yeni çizgimizi, dönüş kararımızın gerekçelerini açık seçik belirleyip bunları tartışma cesareti gösteremeyişimizdendir. Hatta kimi zaman kendi politikamıza başkalarının iddileriyle yaklaşmamızdandır.

Görüleceği gibi bu alanda yapmamız gereken çok şey vardır. Birlikte iş yapma olanaklarını başa almak, onlarla bu olanakları tartışmak, görüşmek zorunluktur. Genel af, cezaevleri ile dayanışma, insan hakları vb. konularla, Fransa'daki ortak sorunlar etrafında birlikte çaba gösterme yolları ve olanakları vardır. Bu çabada inisiyatifçi olmamız için hiçbir neden yoktur. Strasbourg'daki deneyimimizi yoldaşlar anlattıkları taktirde çıkaracağımız önemli dersler olacaktır.

III-3. FRANSIZ ÖRGÜTLERLE İLİŞKİLER

Bölge Komitemizin hiçbir fransız örgütle doğrudan ilişkisi yoktur. Bu örgütlerle ilişkiler de gene Turquie-Liberté Komitesi aracılığı ile yürütülmektedir. Kısmen de 'Türkiye'nin Dostları' çerçevesinde. Bu örgütlerle ilişkileri geliştirmek için bir yığın örgütüne ihtiyaç vardır, her şeyden önce. Sonra, Fransa'daki sorumlu komitenin sorumluluk alanı bu ülkedeki bütün alanları kapsamalıdır. Buraya FKP ile olan ilişkiler dahildir. Bu çerçevede FKP ile olan ilişkileri yeniden gözden geçirmenin zamanıdır. 'Tek ülke tek parti' görüşü teorik olarak yeniden düşünülebilir ama günümüzde geçerliliğini pratik olarak yitirmiştir. Uluslararasılaşmanın her alanı kapsadığı, Avrupa solunun kurulmakta olduğu günümüz koşullarında, İtalyan Komünist Partisinin Fransa'daki italyan kökenli komünistleri ayrı bir örgüt çatısı altında toplamaya giriştiği bir dönemde, bu ilkeden söz etmek gerçekçi olamaz.

Artık ilişkilerimizi, fransız, italyan, portekizli ve diğer uluslardan Fransa'daki yoldaşlar konferanslarımıza katılacak biçim ve düzeyde kurup geliştirmeliyiz.

III-4. KARŞILAMALAR-İLİŞKİLER

Burada gerek Türkiye'den gelen kişiliklerin, gerekse Türkiye'ye gidip dönenlerin karşılanması ve bu kapsamdaki ilişkiler söz konusudur. Birinci türden ilişkiler eskiden FTB tarafından yürütülüyordu. İkinciler ise gene Turquie-Liberté tarafından yürütülmektedir. Bu alanda geçtiğimiz dönemde, Avrupa İnsan Hakları Komisyonuna Kutlu Sargın'la ilgili duruşmayı izlemeye gelen Avukatların karşılanması söz konusu olmuştur. Avukat dostlarımızla bir toplantı yaptık. Onlar Dava'nın durumu, Türkiye'de İnsan Hakları konularında bilgi verip soruları yanıtladılar.

Bir diğer karşılama ise, Saun Aren ve eşinin 15 gün süreyle Fransa'da misafir edilmesidir. Bu karşılama ve davet te yerinde ve başarılı olmuş, amacına ulaşmıştır. Böyle faaliyetler de sıklaştırılmalıdır.

IV-- TERCÜME İŞLERİ

Görev dönemimizde iki kez tercüme yaptırmamız gerekti. Birincisi. Avrupa İnsan hakları Komisyonundaki duruşma nedeniyle, ikincisi ise l'Humanité Şenliği vesilesiyle. Bir de Fransızca bir makalenin çevirisi gerekti. Büyük sorun olmaksızın tümü de gerçekleştirildi. Ama bir kaç yoldaştan oluşan ciddi bir çevirmen birimi oluşturmak hala gereklidir.

V--KÜLTÜR-BASIN-ARAŞTIRMA ÇALIŞMALARI

Bu alanlar, partimizin yeni politikası, parti içi eğitimimiz, kendimizi yenilememiz. uzmanlaşmamız için önemli olduğu kadar, günümüzün ve geleceğin sorunlarını kavramak, bağımsız düşünebilen bireyler olabilmek için de en çok ihtiyaç duyduğumuz alanlardır. Koşullarımız bunu dayatmaktadır. Ama ne yazık ki, çalışmak isteyen yoldaşlar olmasına karşın, henüz ürün verici, sonuç alıcı bir çalışmayı başlatamadık. 1-Pati basınının beslenmesi; 2-Araştırma; 3-Kültür ve 4 -Türkiye ve Fransız basınının izlenmesi gibi çalışmalar da bu alanın kapsamındadır.

Çalışmaları iki gruba ayırmak olasıdır. Birincisi kişisel ilgi ve uzmanlıkları içeren uzun erimli çalışmalardır. Gerek, üniversite ve yüksek okul gerekse tek başına yürütülen çalışmalardır. Hiç te az sayıda olmayan yoldaş vardır bu düzeyde. İkincisi ise parti basın organlarımızın ve üst organlarımızın kendi çalışmaları içinde kısa dönemde değerlendirecekleri çalışmalardır. Bu alanda daha kapsamlı ciddi bir ön hazırlığa ve ardından işe koyulmaya gereksinim vardır. Partimizin somut gereksinimlerinin yanı sıra Türkiye kültür zenginliklerinin Fransa'da, Fransız politik, kültürel ve bilimsel yaşamının Türkiye'de tanıtılması, bu bilgilerle parti organlarımızın beslenmesi söz konusudur.

VI- GÜNLEMELER VE L'HUMANİTE ŞENLİĞİ

Bu konuda oluşturulacak bir parti birimi yada komite yalnızca önem verdiğimiz günleri anma toplantıları değil, parti örgütümüze gelir getirecek etkinlikleri de, bizleri biraraya getirecek çeşitli toplantıları da örgütleyebilir. Buna giderek daha çok gereksinim duymaktayız. Biz bu anlayıştan hareketle bu dönemde ancak L'Humanité Şenliğini düzenleyebildik.

VII- GÖÇMENLİK

Göçmenlik artık insanlığın gündeminden kolay kolay inmeyecek olan global sorunlardan biridir. Şu halde bu soruna uzun erimli bakmak,

yalnızca bir üle ile yada bir parti sınırlı görmemek gerekir. Biz parti örgütü olarak Fransa koşullarında, çalışmalarımızı 1-işçiler; 2-gençler; 3-kadınlar; 4-aydınlar ve 5-çocuklar'a yönelik olmak üzere ve bir yığın örgütü aracılığıyla yürütmek durumundayız. Şu kısa deneyimimiz bize bunun hiç olmazsa şimdilik başka türlü olamayacağını gösterdi. Öyleyse göçmenlik çalışması, Fransız ve Türkiye'li kurum ve örgütlerle ilişkiler ve nihayet bir lokale kavuşmamız için bir dernek çatısı, bir yığın örgütü zorunluktur.

Bu sorunun çözümü FTB'nin federasyon olarak ve Paris şubesi olarak yeniden faaliyete geçmesidir. Seçimle işbaşına gelmiş yönetimler, kongre toplayıp ya yeniden görev üslenmeli yada yeni birer yönetim seçilmelidir. Kongre geçmişten ders çıkarmalı, yeni çalışma alanları, yöntem ve biçimleri önerip benimsemelidir. Daha önce seçilmiş olan yönetimler hesap vermeli, FTB'nin tüm olanakları gözden geçirilmeli, gelir ve giderleri konusunda var olan sorular artık bir yanıt bulmalıdır. Bu konudaki kaygılar giderilmeli, söylentiler son bulmalıdır.

Yukarıda saydığım konulara yönelik yeni yaklaşımların neler olacağı olması gerektiği saptanmalıdır. Aydınlaraya yönelik olarak, KÜLTÜR-ARAŞTIRMA kapsamında belki bir etkinlik öngörülebilir. Ama diğer göçmen katmanlarına yönelik olarak bir derneğe gereksinim vardır. Bu konularda konferansımız açık görüş belirtmelidir.

VIII- GEÇİCİ KAMPANYALAR

Böylesi bir alanın programda öngörülmesinin gereği partimizin hem güncel temel göreviyle yakından bağlıdır, hem de uzun erimli amaçlarına uygun düşmektedir. Örneğin bu yıl Nevroz sırasında örgütlemeye çalıştığımız 'Kürt Halkıyla Dayanışma Haftası' bu yöndedir.

Kampanyanın başarılı olduğunu söylemekten uzağız. Ama bu amaçla görev almış olan yoldaşlar çalışmalarını süregen kılıp 1990'da neler yapılabileceğini şimdiden planlama yoluna gidebilirler.

'Fransız Devriminin 200.cü Yıldönümü' ve 'Kutlu-Sargın'a özgürlük' kampanyaları ise düşünce düzeyinden öte gidemedi.

C- KİMİ SORUNLAR

Geçen konferansımızda Hasan Dikici'nin üzerinde bulunan ve partinin parası ile satın alınmış olan 'EV SORUNU' gündeme gelmişti. Sorunun örgütsel kanallarla çözümlenmesi yolunda irade belirmişti. Konuyla yakından ilgilenmesi için komitemizden bir yoldaşı görevlendirdik. Gerek bu yoldaşın gerek benim bütün açık ve iyi niyetli çabalarımıza karşın evi sattırıp partinin parasını alma kararımızı gerçekleştiremedik. Hasan DİKİCİ bir süre sonra evi kendisinin satamadığını, bu nedenle emlakçiye vereceğini söyledi. Ama emlakçiye ise daha geçtiğimiz eylül ayında, izin dönüşü verdi. Bu güne kadar da satış işlemi gerçekleşmiş değil.

Sorunun başka bir yolla çözülmesi gerekir düşüncesindeyiz. Bu da ev üzerine ipotekli olan yoldaşın icra yoluna gitmesidir.

Başka bir sorun daha doğrusu eksiklik, Paris'te bir LOKAL olmamasıdır. Bildiğiniz gibi, 26 Şubat 1989 tarihli genel üye toplantımızda bu sorunun çözümü için 4 yoldaştan oluşan bir komisyon görevlendirmiştik. Herhangi bir sonuç almış değiliz.

Kutlu ve Sargın'ın açlık grevleri sırasında, kürt halkıyla dayanışma haftası çerçevesinde ve gene Türkiye'de cezaevlerindeki açlık grevleri sırasında en çok sıkıntısını çektiğimiz ve gereksinim duyduğumuz şey lokal oldu. Bu konuya yukarıda da değindim. Bölge komitemizin komite olarak ne hukuksal bakımdan ne de maddi olanakları açısından bir lokal açması olası değildir. Lokal kirasını ödiyecek ve, hiç olmazsa yarım günlüğüne, bir insan istihdam edecek olanağı yoktur. Bir lokal açmak için yardım almak gerekir ve yardım alabilmenin de şu anda bilebildiğimiz yolu dernek açmaktır. Bu sorun artık sürüncemede kalamaz.

Diğer bir kısım sorunlar ise yoldaşlar arasındaki kişisel sorunlardır. Bu sorunların çözümü ancak açıkça, dürüstçe ve yoldaşça karşılıklı oturup tartışarak olasıdır. Burada hertürlü dışlama niyet ve tavrından uzak durmanın zorunluğu vardır. Parti örgütü böylesi sorunlarla uğraştırılmamalıdır. Bu yaklaşımımız sayesinde bugün partimizde iyi bir zemin oluştuğunu kesinlikle söyleyebiliriz. Eskiden varolan kimi sürtümler giderilebilmiştir ve yeni sorunlar yaratılmamıştır.

Bugün geldiğimiz noktada işleyen, etkin bir örgüt olduğumuzu söyleyemeyiz. Niçin bu böyledir? Yapmak istediklerimiz ve yapılması gerekenler niçin düşüncede kalıyor? ve benzeri soruların yanıtını tek tek kişiler olarak ve örgüt olarak vermemiz, çözüm yoluna gitmemiz gerekiyor. Kaybedecek vaktimiz yok artık.

Tam olmamakla beraber, bu sorulara kimi yanıtları şöyle sıralayabiliriz:

a- GEÇMİŞİMİZ

Yaşadığımız, tanıştığımız olaylardan, kısaca geçmişimizden kopamıyoruz, kopamayız. Bu nedenle de geçmişle ilgili düşünce, kaygı ve gözlemlerimiz bugün bizi duraksatan engeller olabiliyor. Burada parti yaşamı söz konusudur elbette ve bu her düzeyde böyledir.

b- GEÇİŞ DÖNEMİ OLGUSU

Gerek dünyada, gerek ülkemizde, teorimizle, pratiğimizle, politikamızla çok kritik bir geçiş dönemi. Bir altüst oluş dönemi yaşıyoruz. Böyle dönemlerin en belirgin özelliği, geçmişten çıkarılacak derslerin henüz yeterince kesin olmayışı, hiçbir şeyde belirginlik ve netlik olmayışı, geleceğe yönelik tam bir öngörü yapılamayışı, tüm alışkanlıkların yıkılmakta oluşudur. Bu süreçler tamamlanmadan ileri atılmak, cesur ve kararlı davranmak söz konusu olamıyor.

c- KİŞİLER ARASINDAKİ SORUNLAR da bizleri hala duraksatmaktadır. Bu sorunların çözümü ile ilgili temel yaklaşıma yukarıda değindim. Soruna teorik açıdan bakacak olursak komünistler arasında böylesi sorunların olmaması gerekir. Çünkü ilkesel olarak komünistler arası ilişkiler çıkara dayalı ilişkiler olmaması gerekir. Ama pratikte bu pek böyle yürümüyor. Bu nedenle son dönemlerde farkına varılan ve artık sık sık sözü edilmiş olan bir konu var ki o da politikada ahlakın yeri ve önemidir. Bu çerçevede önemli adımlar attığımızı söylemem gerekiyor.

d- SOSYAL VE MESLEKSEL DURUMLARIMIZ da bizi çoğu kez parti görevlerimizi yerine getirmekten alıkoyabiliyor. Bu alanda geçmişten miras bir kaç eksiklik ve yanlış var. Şöyle ki üyenin militanlık alanı ile mesleğinin çakışması gereğini gözardı ettik. Sonuçta üyelerimiz ya meslek edinme gereği duymadı ya da mesleğinden oldu. İçinde bulunduğumuz koşullarda ise özellikle tersi bir süreç söz konusudur. Zorunlu ve doğal olarak mesleğe yönelme eğilimi ağır basmaktadır.

Gene, insanlarımızı sosyal yaşamdan kopuk, aileden ayrı bireyler olarak algıladık. Bu nedenlerle biz, özellikle Paris bölgesi için öngördüğümüz yapılanmada, yoldaşların görev alanları ile iş ve meslek alanlarının çakışmasına özen gösterdik. Buradaki yerleşmemişlik hala sürmektedir.

e- Elbette bu nedenlerin dışında, bizim bilemediğimiz, çok yanlış kişisel nedenler, hesaplar da insanları alıkoyabilmektedir.

D-KİMİ TEMEL DÜŞÜNCELER

Bu hızlı değişim döneminde, parti olmanın, komünist olmanın kimi temel ilkelerini hatırlamakta yarar var. Uğrunda savaştığımız ve kurmayı amaçladığımız toplumun daha şimdiden hiç olmazsa genel çizgilerini hatırlamakta yarar var. Bu, pratik olarak ve psikolojik olarak yeniden yapılanmanın gereğidir.

Unutmamak gerekir ki siyasal partiler, her zaman ve her yerde iktidar savaşımının birer aracı olmuşlardır. Bu dün de böyleydi bugün de. Ve partiyi diğer toplumsal örgütlerden ayıran temel çizgi budur. Erk savaşımının bir aracı oldukları için de siyasal partiler, çeşitli sınıf ve katmanların, farklı toplumsal güçlerin, dolayısıyla çeşitli ideolojik ve politik akımların çıkar ve özlemlerini dile getirirler. Dile getirdikleri bu özlem ve çıkarları gerçekte devlet politikası yapmanın birer aracı olarak kurulmuşlardır ve böyle davranırlar. Bu saptama bütün siyasal partiler için geçerlidir.

Bir komünist partisi, ve hiç kuşku yok ki TBKP de, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçilerin çıkarlarını dile getirmek, toplumun en ileri güçlerini bağrında toplamak, bütünleştirdiği bu güçlerin özlem ve çıkarlarını devlet politikası yapmak ve böylece halkın politik öncü gücü olmak temel görevi ile yükümlüdür.

Komünist partisinin ana işlevleri de işte bu toplumsal tabanından kaynaklanmaktadır. Gorbaçof, bu temel işlevlerin :

- "-yığınların eğilim ve ihtiyaçlarını kale alarak, toplumsal gelişmenin olgunlaşmış ihtiyaçlarını, marksist-leninist bilimsel temelde, iç ve dış politikanın temellerini kurmaktan,
- parti politikasının geniş katmanların bilinç ve çabasında dile gelmesi için ideolojik ve politik bir çaba yürütmekten,
- toplumsal düşünceyi sürekli geliştirip zenginleştirmekten ibaret" olduğunu söylemektedir.

Bu işlevlerden hareketle şu temel ilkeleri savunup hayata geçirmeye çalışmamız gerekmektedir:

Parti, demokrasinin en tutarlı ve en yüce biçiminin göstergesi olmalıdır, toplumun bütününe bir demokratik gelişme örneği sunmalıdır.

Bir bütün olarak parti halkın hizmetinde olmalı ve halkın sürekli denetimine tabi olmalıdır.

Bir komünist, her şeyden önce partinin platformunu savunmalı, parti programını geliştirip zenginleştirmek için sürekli ve tutarlı düşünce ve öneriler üretmelidir.

Parti politikası partinin her düzeyinde oluşturulmalıdır.

Partinin ideolojik ve teorik faaliyetleri olayların önünden

gitmelidir. Dolayısıyla ideoloji parti faaliyetlerinde en önemli yönelim olmalıdır. İdeoloji ve teorik faaliyetin yığınlarda zayıflamasının genel olarak parti faaliyetlerinin zayıflamasını getireceği unutulmamalıdır.

Bu ilkelerden hareketle bizim somut eylem ve görevlerimiz:

- yığınlar arasında politik çalışma yürütmek;
- açık davranmak;
- görüşlerimizi insanlara açıklamakta cesur davranmak;
- yeni olana var gücümüzle katkıda bulunmak;
- olumsuz olguların yayılmasının önünü almaktır.

Elbette ki bu görevler parti çalışmasının ana ögesinin toplumun politik öncüsü olması ve yığınlarla bağı gereğinden doğmaktadır. Ama tüm bunlar bizim herşeyden önce tek tek bireyler olarak, TBKP'nin kararlı üyeleri olmamız, kollektif gücümüzü ve zekamızı ortaya koyabilme yeteneği göstermemizle bağlıdır. Aynı zamanda, sözünü ettiğimiz 'yığınsal, demokratik ve çağdaş komünist partisini' kurma tasarımız da buna bağlıdır.

Burada yapmamız gereken ile durumumuza bakıp paniğe kapılmadan, her şeyi kapkara görmeksizin, olup biteni soğuk kanlılıkla anlamak ve artık bir karar vermek gerekiyor. Fransa'daki kadro sayımız ve deneyim ve bilgi düzeyimiz potansiyel olarak yeterlidir.

Birkaç noktaya daha değinmekte yarar var. Artık partiyi son derece katı, tamamen yerine oturmuş, 'yukarıdan aşağıya' emirler verip dayatan, hiyerarşik bir örgüt olarak görme alışkanlığımızı da bırakmak gerekiyor. Teorik olarak bunu bıraktık ama pratikte kimi beklentiler olduğu da bir gerçek. Kendi kendini yöneten toplumsal ve politik bir örgüt anlayışı ve yapısı partinin doğası durumuna gelmelidir. Bu nedenle tek tek üyeler ve birimler yukarıda kısaca sözünü ettiğim kişiliğe kavuşmalı, görevlere sahip çıkıp üslenmelidirler.

Diğer bir nokta, parti içinde düşünce özgürlüğü, eylem ve davranış birliğidir. Azınlığın çoğunluğa uyması koşuluyla, parti içinde tartışma özgürlüğünü, parti politikası üzerine farklı görüşleri inceleme özgürlüğünü, çoğunluğun aldığı kararlar da dahil olmak üzere azınlığın kendi düşüncesini dile getirmesi hakkını güvence altına almakla gerçek birlik ve fikir özgürlüğü sağlanabilir. Bu görüş mutlak özgürlük anlayışını, 'ben farklı düşünüyorum öyleyse farklı davranırım' anlayışını dışlar. Burada söz konusu olan, partinin kendi üyelerine özgün konularını özgürce savunmayı, sorunları incelemeyi, görüşleri karşılaştırmayı sağlayan, tam anlamıyla bir yoldaşlık ortamı yaratmaktır.

Bu anlayış yalnızca parti içinde düşünce özgürlüğü, eylem ve davranış birliğinin değil aynı zamanda parti disiplininin de temelidir. Bu disiplin de nereden çıktı diye sorulabilir. Ama biz hala komünistiz ve komünist partisiyiz. Eğer kimliğimizin bu niteliğini atmayacaksak disiplin kaçınılmazdır. Ama bu disiplin astın üste boyun eğmesi şeklindeki korku ve bağımlılığa dayanan bir disiplin değil aksine, yoldaşlığa, partiye karşı yüksek görev anlayışına dayalı gönüllü disiplindir.

Şimdi de geleceğin toplumu konusunda birkaç söz söylemek istiyorum. Genel olarak sosyalist ülkelerin ve özel olarak ta Sovyetler Birliğinin deneyiminde bugün gözlemlenen üç temel yetersizliğin varolduğu bilinmektedir. Bu yetersizliklerin birincisi toplumsal mülkiyetle, ikincisi işçi sınıfı ve bağlaşıklarının erki ile, üçüncüsü de demokrasi ile ilgilidir. Perestroykanın gidermeye çalıştığı da işte bu yetersizliklerdir. Sosyalist ülkelerdeki bunalım bir sistemin değil, bir anlayışın, bir uygulamanın bunalımıdır. Bunlar anlaşılmadan ne sosyalist ülkelerdeki ne de dünya komünist hareketinin içinde bulunduğu durum anlaşılabilir. Ve gelecek öngörülemez.

Bilmek gerekir ki dünya komünist hareketi başarılarıyla, başarısızlıklarıyla, eksiklikleri ve hatalarıyla bugün son derece büyük, teorik ve pratik bir deneyim birikimine sahiptir ve buradan aldığı güçle eleceğin toplumunun kurucusu olacaktır.

Bu yeni toplum herşeyden önce özgür yurttaşların toplumu olacaktır. Emekçilerin toplumu olacaktır. Emekçiler için, hümanizme, sosyal adalete ve sosyalist demokrasiye dayalı bir toplum olacaktır.

Bu toplum, halkın egemenliğini ve tüm insan haklarını güvence altına alan bir toplum olacaktır.

Gene bu toplum, insanı herşeyin merkezine koyan, onun bütün yeteneklerinin gelişmesi ortamını sağlayan bir toplum olacaktır.

E-SON SÖZ

Görüleceği gibi iki konuya değinmedim. Birisi 'tezler'dir. Burada herhangi bir 'yönlendirmeye' gitmeden, serbestçe tartışmak gerekiyor.

İkinci konu ise Türkiye'dir. Burada da, Türkiye'yi izlemekte, olup bitenler hakkında görüş üretmekte son derece eksik ve yetersiz olduğumuzu vurgulamak istedim.

Öte yandan taşra örgütlerimizin ve Turquie-Liberté Komitesinin çalışmalarından da amaçlı olarak söz etmedim. Bu görev ve hakkın buralarda sorumluluk yürüten yoldaşlara ait olduğunu düşünüyorum.

Son olarak, bana verdiği destek ve yaptığı yardım için, partimiz konusundaki isten çabaları nedeniyle Muhtar Sökücü yoldaşa teşekkür etmek isterim.

SAYGILAR.